

ראיה לאיסור מהשו"ת נעלה: אמרת הקב"ה:

ובעם הוא קונה דברי סרק כדי לסטות מדרך ה' בלא ידיעה ולזקק אותה ממך [אבו ו'. דיו של העם אבן עבאס, יהי רצון ה' מהם, אמר: זה שירה, ומוג'אהיד, אלוהים ירחם עליו, אמר: שעשוע: התוף תפסיר אל-תברי אבן אל-קאים, ירחם ה' עליו, אמר: "די שהמלווים והחסידיים

יפרשו את החדית כשירה, כי זה היה נכון בסמכותם של אבן עבאס ואבן מסעוד. מלבד זאת, זה שירה - הוא חוזר עליה שלוש פעמים - וגם היא אומתה בסמכותו של אבן עומר, ישמח ה', שהיא שרה. כמו כן, אמרו ג'אבר, איקרימה, סעיד בן ג'ובייר, מח'ול,

מימון בן מהראן, עמר בן שועיב, עלי בן בדימה ואחרים בפירוש הפסוק האצילי הזה. אל-והידי, ירחם ה' עליו, אמר: פסוק זה על פירוש זה מציין את איסור השירה איגהאת אלחפן אל-חכים אמר ב"מוסדרק" שלו על פרשנותו של המלווה: "כדי שהמחפש ידע זה ידע שהפירוש של

המלווה שהיה עד להתגלות והתגלותם של שני השייח'ים הוא חדית' של מוסנאד". והאימאם אבן אל-קייים, ירחם ה' עליו, אמר בספרו איחת אל-לחפן, בהתייחס לדבריו

של אל-חכים: "ואם זה שיקול, אז אין ספק שהוא ראוי יותר. של קבלה מאשר פרשנות אחריהם. היו עדים לפירוש מהשליח בדעת ובמעשה, והם הערבים הרהוטים באמת. הוא אומר: [ותוכלו לאסטבז מהם ולהביא להם קול את

בוקאלק ואת אישכם וחלקו בכסף, ילדים, והבטיחו השטן רק אשליה] [אלישרא: בא בפירוש אלגלעין והתגרה זלזל, (קולך): בתחנוניך בשירה ובתהילים ובכל קריאה לאי ציות וזהו גם מה שהזכירו אבן קתר ואל תברי ברשות. מוג'אהיד. אלקורטובי אמר

בפרשנותו: "בפסוק יש עדות לאיסור תהילים, שירה ושעשוע... יהיה קולו או פעולתו של השטן אשר יהיה, ומה שהוא אוהב, חובה להימנע מכך". ויאמר אלהים אלהים ואשר לא משבים עדות שקר וכשעוברים בדרבות סלת הם עוברים בכוודאל-פורקאן:

. אבן קתר' הזכיר בפרשנותו למה שדווח בסמכותו של מחמד בן אל-חנפיה שאמר: שקר כאן שירה, וזה בא לפי אל-קורטובי ואל-טברי בסמכות מוג'אהיד באמירת הקב"ה: {ואלה שאינם מעידים על שקר} אמר: שירה אינם שומעים. על סמכותו של אל-תברי בפירוש: "אבו ג'עפר אמר: מקור השקר הוא השבחת דבר, ותיאורו שונה מתיאורו, כך שמי ששומע אותו או

רואה אותו מעלה על דעתו שהוא מנוגד. למה שיש בו, ויכול להיכנס בזה הפוליתאיזם כי טוב לאנשיו, עד שחשבו שהוא נכון ושקר, כלולה בו שירה, כי טוב גם להחזיר את הקול לאחור עד שיהיה. בלתי אפשרי שהמאזין ישמע זאת" (תפסיר אל-תברי).

ובאמר הקב"ה: {וכשהם עוברים בשטויות עוברים בכבוד} אמר אימאם אל תברי בפירושו: {ואם יעברו בשקר וישמעו או יראו אותו, עוברים בכבוד. עדות לאיסור מהסונה הנכבדה של הנביא: שליח ה' עליו השלום והברכה, אמר: "יהיו אנשים בעמי שיעשו חום חינם, משי,

יין וכלי נגינה, ו אנשים ירדו לצד הדעת, אשר ילכו אליהם עם כרטיס חופשי עבורם, ויבואו אליהם לצורך, ויאמרו: חזרו אלינו מחר, וישכן אתם ה' וישים. ידע, והופך אחרים לקופים ולחזירים עד ליום התקומה" (אלבוכרי, הערה מס'

ואל-תבראני ואל-בהאקי קישרו זאת, וראה את הסחיה אל-סילסילה מאת אל-אלבני. האותנטיות של החדית' הזה אושרה על ידי החוקרים הגדולים, כולל האימאם אבן היבאן, אל-איסמעילי, אבן סלאח, אבן חג'ר אל-אסקלאני, שייח' אל-איסלאם אבן תימיה, אל-תהווי, אבן אל-קייים, אל-סאן

ועוד רבים אחרים.

האימאם אבן אל-קאים, אלוהים ירחם עליו, אמר: "מי שהשמיץ את האותנטיות של החדית' הזה לא עשה דבר כמו אבן חאזם בתמיכה בתורתו הכוזבת

לגבי מותרות פארקי שעשועים, והוא טען שהיא נקטעה. כי אל-בוכרי לא חיבר איתו את שרשרת השידור שלו". המלומד אבן סלאח, ירחם ה' עליו, אמר

: "לא שמתי לב אליו (כלומר אבן חזם) בתגובתו על כך.. הוא טעה בכך מכמה בחינות.. והחדית' אותנטית. וידוע. ובחדית' יש ראייה לאיסור נגינה בכלים ונגינה משני צדדים: הראשון הוא אמרתו יהי רצון ה' ושלום: "מותרים". מפורש שהנזכרים, לרבות מחזמר. מכשירים, אסורים בשריעה,

ולכן אותם אנשים רואים אותם מותרים. שנית: זיווג כלי נגינה עם מה שנאסר, שהוא זנות, אלכוהול ומשי, ואלמלא היו אסורים - כלומר כלי נגינה

- לא היה משלב אותם איתם." (אלסיללה אלסחיה אלבני מותאם ממנו). שייח' אלסלם אבן תימיה, ירחם ה' עליו, אמר: "חדית' זה מעיד על כך

שהאיסור על כלי נגינה וכלי נגינה הם כלי שעשוע לפי אנשי העם. לשון, וזהו שם הכולל את כל הכלים הללו" (אל-מג'מו'). אל-תרמידי סיפר בסונאן שלו בסמכותו של ג'אבר, יהא ה' מרוצה ממנו, שאמר: "שליח ה'. שאלוהים יברך אותו וישן לו שלום, יצא עם עבד אלרחמן בן אוף

לעצי הדקל. בנו איברהים היה מתיש את עצמו, אז הוא שם אותו בחיקו, אז עיניו הוצפו, אז אמר עבד אלרחמן: האם אתה בוכה בזמן שאתה אוסר לבכות? ושסע את הכיסים וצלצל בו." (תרמידי אמר: החדית' הזה הוא טוב, ואל-אלבני סיווג אותו כאל-ג'מי אותנטי

והוא, שלום וברכות ה'. יהיה עליו, אמר: "שניים הם קולות ארורים, קול חליל כשיש ברכה וקול אוי כשיש פורענות." (שרשרת המספרים שלו טובה, אס-סיללה אל-סחיה ובסמכותו של שליח ה' אמר עליו השלום וברכת ה': "יהיה בעם הזה לשון הרע, לשון הרע ועיוות

, וזה אם ישנו אלכוהול, ייקחו ג'ינים וישחקו. כלי נגינה." סל הסחיה) הנביא, יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו, אמר: "אלוהים אסר על האומה שלי אלכוהול, הימורים, בירה, קובה וקניין, והוא הגביר את תפילת ויטר עבורי" (סחי, סחיה אל-ג'מי'). הספל הוא התוף, והקאן הוא התוף

טנבור אל חבשיה (אוכל של גרעינים). אבו דאוד סיפר בסונאן שלו בסמכות נפ' שאמר: "אבן אומר שמע חליל. אמר: אז הניח שתי אצבעותיו על אוזניו, ופנה מהדרך, ואמר לי: הו נאפי. ' אתה שומע משהו?" אמר: אמרתי: לא! אמר: הרים את שתי אצבעותיו מאוזניו ואמר: הייתי עם הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, ושמע דבר כזה! אז הוא עשה משהו כזה."

האימאם אל-קורטובי הגיב על החדית' הזה, ואמר: "החוקרים שלנו אמרו: אם זה מה שהם עשו בזכות הקול שאינו חורג ממתניות, מה דעתך על השירה של בני הזמן הזה וקבוצותיהם" (אספן פסקי הקוראן מאת אלקורטובי). דברי האימאמים של אנשי הדעת: האימאם עומר בן עבדול-עזיז, יהי רצון ה' בו, אמרו: השירה מתחילה בשטן והשלכתה היא זעמו של הרחמן ביותר (מזון לנשמות), וה

ונצנזוס על איסור האזנה למוזיקה ולכלים הועבר על ידי קבוצת חוקרים, ביניהם: האימאם אלקורטובי, אבן אלסאלח ואבן רג'ב אלחנבאלי. אמר האימאם אבו אל עבאס אל קורטובי: השירה אסורה בקוראן ובסונה, וכן אמר: "לגבי החלילים, המיתרים והקובה

(התוף) אין הבדל באיסור של מקשיב להם, ולא שמעתי ממי הרואה את דבריו מקודמיו ואימאמים של היורש שמתיר זאת, ואיך אסור, וזו הסיסמה של אנשי האלכוהול, חוסר המוסר והעצבנות. רצונות, שחיתות והפקרות? ומה היה כך, הוא לא פקפק באיסורו,

באי-מוסריותו של מבצעו ובחטאו" (אל-זוואג'יר על איקטיף אל-כביר מאת אבן חג'ר אל-חיייתימי). אמר אבן אלסאלח: הקונצנזוס הוא שאסור, ולא הוכח ממי מהימן בדבריו בהסכמה ובמחלוקת שהתיר שירה.. אלקאסם בן מוחמד, ירחם ה' עליו. , אמר: שירה בטלה, ושקר באש. אל-חסן אל-בשרי, ירחם ה' עליו, אמר: אם יש כיף במשתה - כלומר, שירה ונגינה - אז אין הזמנה עבורם

(אל-ג'מי אל-קאירוואני). אל-נחס, ירחם ה' עליו, אמר: אסור לפי הספר והסונה. האימאם אל-אזאזי, אלוהים ירחם עליו, אמר: אל תיכנס למשתה שבו כלולים תופים וכלים. אבן

אל-קאים, ירחם ה' עליו, אמר בהסבר תורת האימאם אבו חניפה: "וחבריו אמרו שאסור לשמוע לכל כלי הנגינה, כגון חליל וטמבורין, אפילו מכות עם מוט, והכריזו שזהו חטא המחייב חוסר מוסר והעדויות נדחית. זהו חדית שאין תוקף להרים אותו, אמרו, ועליו להשתדל שלא לשמוע אם יעבור או נמצא בו. בקרבנו" (איחאת אלחפן).

מסופר בסמכותו של האימאם אבו חניפה כי אמר: השירה היא אחד החטאים הגדולים שיש לנטוש מיד. האימאם בהתייחס לתורתו של האימאם אבו חניפה: Food of Minds אל-ספאריני אמר בספרו

"לגבי אבו חניפה, הוא שונא שירה ועושה את זה לחטא, כמו גם את תורת אנשי כופה סופיאן, חמאד, איברהים, אל-שעבי ואחרים". אל-קאדי אבו יוסף, תלמידו של האימאם אבו חניפה, אמר כשנשאל על אדם ששמע קול תהילים מתוך אחד הבתים ואמר: "היכנסו אליהם ללא רשותם, כי חובה לאסור את הרע

. "לגבי האימאם מאליק, הוא אסר לשיר ולהאזין לו, והוא, רחמנא ליצלן, אמר כשנשאל על שירה והכית כלי נגינה: "האם משהו שפוי שאומר ששיר נכון? רק אנשים לא מוסריים עושים זאת. זה בינינו" (תפסיר אל-קורטובי). והבלתי מוסרי בשלטון האסלאם, עדותו אינה מתקבלת, והטובים אינם מתפללים עבורו אם ימות, אלא אספסוף האנשים ופשוטי העם מתפללים עבורו. אבן אל-קאים,

ירחם עליו ה', אמר בהסבר תורת האימאם אל-שאפי', ירחם ה' עליו: "חבריו - כלומר חבריו של האימאם אל-שאפי' - אשר מודעים למשנתו בדבר איסורו וגינאו את מי שייחסו לו את פתרונו, כמו השופט אבו אל-טייב אל-טברי, שייח' אבו-אישאק ואבן אל-סבאח" (איחאת אל-לחפן).

שאל את שאפי האם אללה יהיה מרוצה ממנו על כך? הוא אמר: הוא היה הראשון שהוצג על ידי כופרים בעיראק כדי שייסחו את דעתם של אנשים מהתפילה ומהזיכרון (אלזעקיר על ביצוע חטאים גדולים). אבן אל-קאים,

ירחם ה' עליו, אמר: "באשר לתורתו של האימאם אחמד, עבדאללה בנו אמר: שאלתי את אבי על השירה, והוא אמר: השירה גורמת לצביעות בלב, אני לא אוהב. זה. ונשאל, יהי רצון ה', על אדם שמת והשאיר אחריו בן ושפחה, אז הנער צריך למכור אותה, אז אמר: היא נמכרת כתמימה, לא כזמרת. ... אמרו לו: הוא שווה שלושים אלף, ואולי אם הוא נמכר, הוא שווה עשרים אלף, אז אמר

: להימכר זה רק תמים. אבן אל-ג'וזי אמר: "זו ראייה לכך ששיר אסור, כי אם זה לא היה אסור, לא היה מותר לפספס את הכסף ליתום" (אלג'מי אל אלקם אל-קוראן). והאימאם אחמד, אלוהים ירחם עליו, קבע שיש לשבור כלי בידור כמו הטנבור ואחרים אם יראה אותם נחשפים,

והוא מסוגל לשבור אותם (איגהאת אלחפן). שייח' אל-אסלאם אבן תימיה, אלוהים ירחם עליו, אמר: "תורת ארבעת האימאמים היא שכל כלי השעשועים אסורים... ואף אחד מחסידי האימאמים לא הזכיר מחלוקת על כלי שעשועים" (אל-מג'מו). (').

עוד אמר: "דע כי לא היה איש בבני הדת, צדקה, סגפנות, ופולחן בבני הדת, צדקה, סגפנות ופולחן אשר התאספו בדמות האזנה לצרחות ומחיאות כפיים, לא בטמבורין. , לא ביד, או במוט. זה היה בסוף המאה השנייה, כשהאימאמים ראו את זה, הם הכחישו את זה". והוא אמר במקום אחר: "מוזיקה היא יין הנשמות, מה שאתה עושה. לנשמות גדול ממה שאתה עושה עם כוסות קדחתניות" (אל-מג'מו').

שיח' האסלאם אבן תימיה, ירחם ה' עליו, אמר בביאור מצבם של מי שנהגו לשמוע שירה: והלשונות בטלות, ואם שומעים מחיאות כפיים ומחיאות כפיים, קולות מאופקים. התנועות שותקות, והלבבות קשובים. "אל מג'מו').

אל-אלבני, שאלוהים ירחם עליו, אמר: "ארבעת המדהבים הסכימו שכל כלי הנגינה אסורים" (אל-סילסילא א-סחיה האימאם אבן אל-קאים, ירחם ה' עליו, אמר: "לא תמצא איש ששר וישמע לכליו אלא שהוא שועה מדרך ההדרכה בידע ובמעשה, ויש לו רצון להקשיב. לקוראן להקשיב לשירה".

ואמר על השירה: "זו רוקיית הזנות, הפוליתאיזם של השטן ושיכרון הנפש, והיא מתרחקת מהקוראן יותר מכל דיבור שקר אחר בגלל עוצמת נטיית הנשמות אליו. והרצון שלהם בזה". והוא, ירחם ה' עליו, אמר: אהבת הקוראן ואהבת ניגוני השירה בלב עבד אינן נפגשות.

אמנם החזו"א תפילת ה' ושלוש עליו איסור נגינה בכלל בין אם יש להם מיתרים ובין שאין להם מיתרים ודוגמאות מלבד מיתרים אומרו תפילת ה' ושלוש עליו:

שני קולות. מקוללים בעולם הזה ובעולם הבא: חליל כאשר ברכה וצלצול כאשר פורענות. מסופר על ידי אל-בצר ואל-דיא, והוא סווג כחסן על ידי אל-אלבני בסחיה אל-ג'מי אל-סג'יר וסחיה אל-תרג'יב ואל-תרחיב.

והוא, יהי רצון ושלוש ה', אמר: לא נמנעתי מבכי, אבל אסרתי שני קולות שוטים ובלתי מוסריים, קול בברכה: שעשוע, נגינה וחלילי שטן, וקול בעת פורענות: סטי

רות לפנים, קריעת כיסים וקולות של שטן. הוא סופר על ידי אבן אבי שיבאח, אל-בצר, אל-חכים ואל-ביהאקי במילים קרובות, והוא סווג כחסן על ידי אל-אלבני.

בסמכותו של אבן עבאס, הוא אמר: שליח האלוהים, יהי רצון ושלוש, אמר גם: אלוהים אסר עלי או אסר על אלכוהול, הימורים וכוס. סופיאן אמר: שאלתי את עלי בן בדימה על הכובה, הוא אמר: התוף. מסופר על ידי אחמד ואבו דאוד ומאומת על ידי אל-אלבני ושועיב אל-ארנאות.

בסמכותו של עבדאללה בן עמר שנביא ה' יברך אותו ה' וישן לו שלום, אסר אלכוהול, הימורים, אל-קובה ואל-ג'וביירה, ואמר: כל משכר אסור. מסופר על ידי אבו דאוד ואושר על ידי אל-אלבני, והוא, עליו השלום, אמר: הפעמון הוא חלילי השטן. מסופר על ידי אחמד

ואבו דאוד ומאומת על ידי אל-אלבני, ושועיב אל-ארנאות אמר: שרשרת ההעברה שלו אותנטית בהתאם לתנאי זה. מסופר על ידי אחמד, אבו דאוד, אל-בהאקי ואל-תבראני באל-אווסט. הוא אושר על-ידי אל-אלבני. המוסלמי וסווג כחסן על-ידי שועיב אל-ארנאות.

אלו חלק מהחדיתים של הנביא לגבי איסור נגינה בכלים שאין בהם מיתר, וחלקם כלי נשיפה כגון חליל, ובזה יש תשובה למה שציינתי.

ודע, אחי השואל, כי החדית של כלי הנגינה שהתייחסת אליו בשאלתך, שהוא דברו, תפילת ה' ושלוש עליו: יהיו בקרבי אנשים אשר יתירו מוזיקה חופשית. , משי, אלכוהול וכלי נגינה. מסופר על ידי אלבוכרי, החדית' הזה מספיק באיסור על כל מיני כלי נגינה, בין אם יש להם מיתרים או כאלה שאין להם מיתרים, או שהם כלי נשיפה או לא, כי המונח כלי נגינה כולל את כל זה, אז הכל שמשחקים בו נכלל באיסור.